

[Rohn]

smittende virkning andre steder i landet. Det er givet, at en hel del medarbejdere på afdelingslederniveau og virksomhedsledere vil have gavn af en sådan efteruddannelse.

Det er et lyspunkt, at vi på ét område ikke har arbejdsløshed, nemlig inden for den del af ungdommen, som udgår fra vores handelsgymnasier. Dette forhold giver da anledning til optimisme. Jeg håber derfor meget på, at en hel del af de 65.000 unge vil søge ind til en sådan uddannelse. Vi har brug for de allerdygtigste af vore unge til at uddanne sig til at løse denne vigtige opgave, nemlig at sælge vore varer til udlandet. Markedet, fællesmarkedet, ligger jo lige for døren.

Ved et koordineret samarbejde med uddannelsessektoren, ved udsendelse af flere handelsdelegationer, ved bedre tilbagemeldinger fra vor udenrigstjeneste, ved udbredelse af kendskabet til, hvad vore virksomheder som naturalier kan tilbyde u-landene, skulle det være muligt at afhjælpe arbejdsløsheden, som efterhånden er blevet vort største nationale problem.

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Jeg synes, det er påskønnelsesværdigt, at et bestemt politisk parti tager initiativ til en drøftelse af vor alvorlige beskæftigelsessituation. Man kunne måske ønske sig, også for at få en bedre tilslutning i salen, herunder fra medlemmer af den kommunistiske folketingsgruppe, at det i fremtiden blev sådan, at disse debatter fandt sted på basis af et bredere tværpolitisk initiativ. Det skal ikke være nogen bebrejdelse af forespørgeren, det skal blot være nævnt som en mulighed i forhold til partierne. Jeg tror, at sådanne tværpolitisk fremkaldte debatter omkring vores beskæftigelse ville være en god ting.

Må jeg til hr. Jørgen Jensen, som er forespørger, sige, at det er rigtigt, når hr. Jørgen Jensen siger, at mændenes beskæftigelse ikke er steget i vores samfund siden 1967. Men hr. Jørgen Jensen glemte jo at give forklaringen på, at den ikke er steget, for det, der er realiteten, hvis man analyserer tallene, er jo, at mændene helt frem til den nuværende økonomiske krise år for år under den fulde beskæftigelse havde en faldende erhvervsfrekvens. Det er selvfølgelig forklaringen på det fænomen, som hr. Jørgen Jensen her trækker frem.

Må jeg så i øvrigt til kommunisternes velmente plan til forbedring af beskæftigelsen knytte nogle ganske få bemærkninger. Jeg står her med en pressemeddelelse fra den kommunistiske folketingsgruppe, og jeg forstod på hr. Jørgen Jensens indlæg, at det stort set var denne pressemeddelelse, der blev oplæst undervejs i talen, og jeg skal knytte nogle bemærkninger til denne plan. Planen taler om i alt 105.000 nye arbejdspladser. Jeg forstår, at det er arbejdspladser, der skal kunne skaffes ganske hurtigt. Lad os se på den, og lad os gå ind på det ud fra kommunisternes egne forudsætninger.

Man nævner i hr. Jørgen Jensens indlæg, at kvindearbejdsløsheden er det alvorligste, og man peger på, at vi efter de sidst offentliggjorte tal har 99.000 kvinder og 86.000 mænd, der er ledige på arbejdsmarkedet. Men hvor meget kvindebeskæftigelse, hvis kommunisterne har ret i, at kvinderne er de alvorligst ramte, er der så i kommunisternes egen plan? Ja, der er jo ikke mange kvindelige bygningsarbejdere. Jeg ved ikke, om man vil tvangsomskole ledige HKere til at være bygningsarbejdere, så i det første punkt er der formentlig ingen kvindebeskæftigelse.

I det andet punkt er der heller ingen arbejdspladser til kvinderne. Det er de første 26.000 arbejdspladser, som går kvinderne forbi.

Når vi ser på de offentlige investeringer, skal man vist være meget venlig, hvis man kan tro, at der er 2.000 kvindelige arbejdspladser. Det vil altså sige, at vi er oppe på et tal i størrelsesordenen mellem 50.000 og 60.000 arbejdspladser, før der overhovedet bliver tale om tilbud til kvinderne.

Så er det klart, at der er tale om en forbedring af kvindernes beskæftigelsessituation i takt med ansættelsen af flere mennesker i den offentlige sektor. Det er her i planen anslået til 20.000. Lad os sætte det højt og sige, at $\frac{3}{4}$ af disse er kvinder, så får vi 15.000. Så er vi altså oppe på 17.000 kvindearbejdspladser.

Så kommer vi til forbud mod overarbejde, som man anslår vil give 10.000 nye arbejdspladser. Alle analyser foretaget af overarbejde viser, at det praktisk talt ikke er kvinderne i vores samfund, der har overarbejde, men lad os bare sætte det til 1.000. Så er vi oppe på 18.000 arbejdspladser. Så kommer til sidst